

DRUŠTVO ZA ZAŠTITU BILJA SRBIJE

XVI SIMPOZIJUM O ZAŠTITI BILJA Zbornik rezimea radova

Zlatibor, 22-25. novembar 2021. godine

Uvodno predavanje

GUMOZA ŠEĆERNE REPE: DUGO POZNATA, ALI NEDAVNO RAZJAŠNJENA BOLEST

Andrea Kosovac¹, Živko Ćurčić², Jelena Stepanović¹, Emil Rekanović¹, Michael Kube³, Bojan Duduk¹

¹Institute of Pesticides and Environmental Protection, 11080 Belgrade, Serbia;

²Institute of Field and Vegetable Crops, 21000 Novi Sad, Serbia;

³ University of Hohenheim, Integrative Infection Biology Crops-Livestock, Stuttgart, Germany

andrea.kosovac@pesting.org.rs

Pojava bolesti gumoze šećerne repe je primećena u Srbiji prvi put u Banatu i Bačkoj šezdesetih godina prošlog veka. Koren obolelih biljaka ispoljava različit stepen gumoze uz uvetuće listova. Iako je koren zaraženih repa inicijalno bez truleži, nakon uvetuća ili vađenja biljke, podložan je napadu saprofita. Simptomi gumoze repe su zabeleženi takođe u Bugarskoj i Rumuniji i primarno su dovođeni u vezu sa sušom. Narušene fizičke karakteristike korena obolele šećerne repe mogu dovesti do odbacivanja komplettnog prinosa od strane šećerana. Nakon perioda epidemiske pojave, bolest je bila sporadično prisutna. U periodu 2018-2020 godine gumoze je zabeležena u svim područjima gajenja šećerne repe u Srbiji, u epidemiskoj ili neependemiskoj razmeri, ukazujući na periodičnu pojavu oboljenja što je karakteristično za bolesti izazvane stolbur fitoplazmom (*'Candidatus Phytoplasma solani'*). Epidemiska pojava gumoze repe je u ovom periodu zabeležena i u Slovačkoj, a sporadična u Mađarskoj i Hrvatskoj.

Šećerne repe sa simptomima gumoze sakupljene u navedenim zemljama su testirane na prisustvo stolbur fitoplazme primenom molekularnih metoda. Svi detektovani izolati fitoplazme su dalje genotipizirani na tri epidemiološki informativna gena *tuf*, *stamp* i *vmp1*. Prisustvo fitopatogene bakterije *'Ca. Arsenophonus phytopathogenicus'*, uzrokovača bolesti repe "basses richesses" (SBR) u Francuskoj, Nemačkoj i Švajcarskoj, takođe je testirano i nije utvrđeno u analiziranim uzorcima.

Etiologija gumoze šećerne repe je rasvetljena u Novom Sadu (Rimskim Šančevima) gde je utvrđena asocijacija stolbur fitoplazme i tipičnih simptoma ove biljne bolesti. Infekcija šećerne repe stolbur fitoplazmom je utvrđena širom Srbije, kao i u drugim istraživanim državama. Mali broj uzoraka iz Austrije (4) i Nemačke (1) je takođe bio pozitivan. Analize sekvenci *tuf* gena otkrile su prisustvo novog genotipa stolbur fitoplazme, imenovanog "tuf-d", dominantno prisutnog u šećernoj repi. Sveukupan visok genetički diverzitet patogena je oslikan kroz prisustvo četiri *tuf*-tipa (a, b1, b2 i d), 14 *stamp* genotipova (7 novih) i 5 *vmp1* profila (jedan novi). Najčešće prisutan multigenSKI genotip stolbur fitoplazme je bio tuf-d/STOL/V2-TA (dSTOLg) preovladajući na lokalitetima sa epidemijskom pojавom bolesti u Srbiji i Slovačkoj, kao i na nekolicini lokaliteta sa neependemiskom pojavom, ukazujući na dominaciju ovog genotipa patogena prilikom izbijanja epidemije.

Stolbur fitoplazmu prenose insekti vektori iz grupe Auchenorrhyncha (Hemiptera), uglavnom kroz dva epidemiološka sistema: (1) *tuf-a/b2* put asociran sa populacijom cikade *Hyalesthes obsoletus ex Urtica dioica*, sa manjinskim udelom u pojavi gumoze repe (2%), i (2) ciklus *H. obsoletus ex Convolvulus arvensis*, asociran sa *tuf-b1* tipom sa značajno većim prisustvom (23%). Epidemiološki put/puteve širenja najzastupljenijeg genotipa stolbur fitoplazme u gumoznoj repi, dSTOLg (75%), je potrebno dalje istražiti. Rezultati genetičke karakterizacije stolbur fitoplazme sugerisu na specifičan epidemiološki ciklus odgovoran za epidemiju gumoze šećerne repe koji dominira u odnosu na druge puteve širenja ovog patogena ili drugih fitoplazmi prisutnih u neependemiskoj fazi bolesti.